

Impact Factor - 6.625

E-ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S
RESEARCH JOURNEY

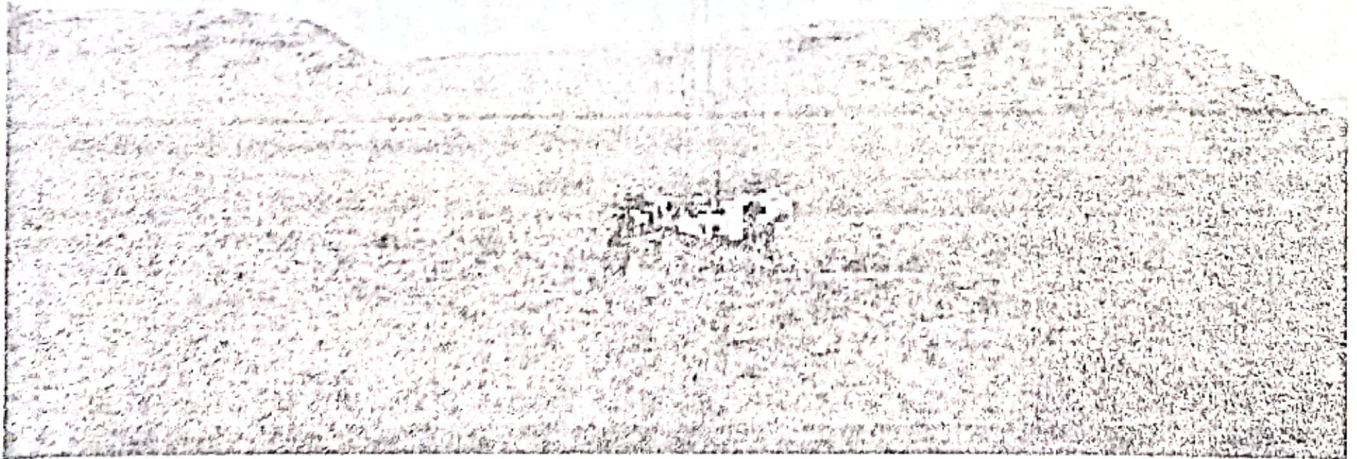
International E-Research Journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

February 2021

Special Issue 260 (B)

Multidisciplinary Issue

Chief Editor -

Dr. Dhanraj T. Dhangar,
Assist. Prof. (Marathi)
MGV's Arts & Commerce College,
Yeola, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

Executive Editors :

Dr. Tejesh Beldar, Nashikroad (English)
Dr. Gajanan Wankhede, Kinwat (Hindi)
Mrs. Bhurati Sonawane, Bhusawal (Marathi)
Dr. Rajay Pawar, Goa (Konkani)

This Journal is indexed in :

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- Global Impact Factor (GIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.researchjourney.net

225

Assistant Professor
Shivaji College, Hingoli.
Tq. & Dist. Hingoli, (M.S.)

Impact Factor - 6.625

E-ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

International E-Research Journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

February 2021

Special Issue 260 (B)

Chief Editor -

Dr. Dhanraj T. Dhangar,
Assist. Prof. (Marathi)
MGV's Arts & Commerce College,
Yeola, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

Executive Editors :

Dr. Tejesh Beldar, Nashikroad (English)
Dr. Gajanan Wankhede, Kinwat (Hindi)
Mrs. Bhurati Sonawane, Bhusawal (Marathi)
Dr. Rajay Pawar, Goa (Konkani)

Our Editors have reviewed papers with experts' committee, and they have checked the papers on their level best to stop furtive literature. Except it, the respective authors of the papers are responsible for originality of the papers and intensive thoughts in the papers. Nobody can republish these papers without pre-permission of the publisher.

- Chief & Executive Editor

SWATIDHAN INTERNATIONAL PUBLICATIONS

For Details Visit To : www.researchjourney.net

*Cover Photo (Source) : Internet - NASA's Perseverance Rover successfully touched down on Mars on Thursday, 18th February 2021.

© All rights reserved with the authors & publisher

Price : Rs. 1000/-

1

Website - www.researchjourney.net

Email - researchjourney2014@gmail.com

227

Assistant Professor
Shivaji College, Hingoli.
Tq. & Dist. Hingoli. (MS.)

२८	ड.स.१८५७ च्या उठावात खानदेशचा सहभाग	प्रा.जगन्नाथ गोपाळ	१८७
२९	म. गांधीजींचा जळगाव जिल्ह्यातील जनतेवरील प्रभाव (सन १९२० ते १९४७)	डॉ. बाळकृष्ण पाटील	१८९
३०	आदिवासी विद्यार्थ्यांना गणितविषयाच्या अध्ययनात माहित्य हाताळताना येणाऱ्या अडचणी शोधून केलेल्या उपाययोजनांचा संपादनकुकीवर होणाऱ्या परीणामांचा अभ्यास	प्रा. सौ. व्ही. व्ही. बाविस्कर	१९७
३१	नागपूर जिल्ह्यातील मराठी दैनिकांच्या ग्रामीण वार्ताहरांची शैक्षणिक स्थिती	गणेश खवसे	१७२
३२	पश्चिम महाराष्ट्रातील प्राथमिक कृषी पत संस्थांच्या पुनर्प्राप्तीची कामगिरी एक : चिकित्सक अभ्यास	पी. ए. दीक्षित, प्रा. डॉ. ए. आर. मुंगी, प्रा. डॉ. ए. बाय. दीक्षित	१७५
३३	ग्रंथालयात माहितीचे व्यवस्थापन	डॉ. प्रशांत पगाडे	१८६
३४	ग्रंथालय सुरक्षा : काल, आज आणि उद्या	प्रा. तुळजाराम खैरे	१९०
३५	प्राथमिक शाळांमधील दुर्गम भागातील मातांच्या सामाजिक, आर्थिक- स्थितीचा विद्यार्थ्यांच्या शैक्षणिक विकासाशी असलेल्या संबंधाचा अभ्यास	डॉ. श्रीमती व्ही.व्ही. बाविस्कर	१९४
३६	कन्नड मत्ती व महाराष्ट्र एकीकरण समितीचे कार्य	डॉ. एस. एन. फांबळे	२००
३७	भंडारा जिल्ह्यातील तांदूळ पिकाच्या उत्पादकतेचे (कृषी कार्यक्षमतेचे) भौगोलिक अध्ययन	प्रा. हरिचंद्र कैताडे, डॉ. मेघा सावरकर	२०३
३८	कोविड-१९ चा भारतीय शेतीवरील परिणाम	डॉ. विजय शिंदे	२१०
✓ ३९	कोविड-१९ मुळे भारतातील आर्थिक सामाजिक व राजकीय कारणांचा गरीब कुटुंबातील वेळाच्या आरोग्यावर आणि खेळावर झालेला परिणाम एक अभ्यास	डॉ. गुणाजी नलगे	२१५
४०	मराठी दैनिकांच्या ग्रामीण वार्ताहरांची आर्थिक, सामाजिक स्थिती (नागपूर जिल्हा)	गणेश खवसे	२१९

Our Editors have reviewed papers with experts' committee, and they have checked the papers on their level best to stop furtive literature. Except it, the respective authors of the papers are responsible for originality of the papers and intensive thoughts in the papers. Nobody can republish these papers without pre-permission of the publisher.

- Chief & Executive Editor

Assistant Professor

Website - www.researchjourney.net

Email - researchjourney@rediffmail.com

Tq. & Dist. Hingoli. (MS.)

कोविड-१९ मुळे भारतातील आर्थिक, सामाजिक व राजकीय कारणांचा गरीब कुटुंबातील
खेळाडूंच्या आरोग्यावर आणि खेळावर झालेला परिणाम—एक अभ्यास

प्रा. डॉ. गुणाजी पांडुरंग नलगे
संचालक, शारीरिक शिक्षण आणि क्रीडा विभाग
शिवाजी महाविद्यालय, हिंगोली
मो. ९४२००३८००८ / ७०२०२७७७३५
Gmail - nalgegp21@gmail.com

Abstract

कोरोना हा आजार २०१९-२० या वर्षात सुरू झाला. कोविड-१९ या नावाने पूर्ण जगात प्रसिद्ध झाला. या महामारीने पूर्ण जगातील व्यवसाय, कारखाने, मजुरी बंद झाली. याचा परिणाम गरीब कुटुंबावर, गरीब कुटुंबातील खेळाडूंच्या आरोग्यावर, खेळावर झाला. जिवन जगण्यासाठी प्रत्येकाला पैसा लागतो. या महामारीमुळे उद्योग, व्यवसाय, कारखाने बंद झाले. जे मजूर आहेत, अस्थायी आहेत त्यांना कामावरून कमी केले त्यामुळे घर कसे नालवायने, परीवागतील लोकांना खर्च कसा करायना, मुलांने शिक्षण कसे करावे, असे अनेक प्रश्न निर्माण झाले. गरीब कुटुंबातील खेळाडूला काम करून प्रशिक्षण घ्यावे लागते. काम करून खेळावे लागते. काम धंदेन बंद झाले. त्यामुळे अनेक कुटुंबाने स्थलांतर झाले. जगण्यासाठी वनवन फिरावे लागले. अनेक मैदाने प्रवास करून आपल्या मुळ गावी, खेळाकडे यावे लागले. जगण्यानाच प्रश्न निर्माण झाला. तर खेळ खेळावा कसा, त्यासाठी लागणारे साहित्य, सुविधा, कशा मिळवायच्या, वेळ कसा टावा. याचा प्रश्न यश म्हणून समोर उभा राहिला. जगण्यासाठी प्रयत्न करीत असतांना स्थलांतरामुळे समाजातील, गावाकडील लोक स्विकारण्याला तयार नाहीत. कारण ही महामारीच भयानक रूप धारण करून आलेली आहे. दीन दलिताने, गरीबांचे, श्रमीकांचे या महामारीने जिवन उध्वस्त झाले. जगावे तर पैसा नाही, गावाकडे यावे तर कोणी जवळ घ्यायला तयार नाही या परिस्थितीत राजकीय परिस्थितीत, कायदे कारणीभूत आहेत. संचाग्वदी, लॉकडाऊन, शोनवदी यामुळे खेळाडूंना सगळी करणायाम वाहेर फीरने बंद झाले. मैदानावर सराव बंद झाला. अतीशय मेहनत करून यशापर्यंत पाहोणण्याच्या उंबरवठ्यावर असतांना महामारीने घाला घातला. सर्व मेहनतीवर पाणी फेरले, कित्तेक खेळाडू वयोमर्यादेच्या सीमेवर होते. त्यांना या स्पर्धेवाहेर जावे लागते की काय अशी चिंता लागली. सराव खंडीत झाला. पूर्ण जिम, मैदाने, कोनिंग सेंटर बंद झाले. अनेक खेळाडू आपले उदरनिर्वाह नालविण्यासाठी उद्योग करत होते, व्यवसाय करत होते. उदा. जिम नालविणे, ट्रेनिंग मेटर नालविणे, लहान, मोठे व्यवसाय नालविणे हे कोविड-१९ मुळे बंद झाले. त्यामुळे पूर्ण कुटुंबावर उपासमारीची वेळ आली. अनेक कुटुंब उध्वस्त झाले. यामुळे खेळाडूंच्या आरोग्यावर परिणाम झाला. त्यांना परिणाम खेळाडूंच्या प्रदर्शनावर झाला. अनेक खेळाडूंचे आयुष्य उध्वस्त झाले.

संज्ञा— कोविड-१९, गरीब, मजूर, खेळाडू, स्पर्धा.

प्रस्तावना

भारत हा विशाल लोकसंख्येचा देश आहे. जगात दुसऱ्या लोकसंख्या असल्यामुळे पूर्ण परिस्थितीन वेताची. वस्तुमाठी इतर देशांवर अवलंबून राहावे लागते. आर्थिक परिस्थिती मध्यमन. त्यामुळे दरडोई कर्जाचा वोजा वाढतच चाललेला. शंतीप्रधान देश त्यामुळे जास्तीत जास्त लोक शंती व्यवसायाशी निगडित. कृषी मालावर आधारीत उद्योग आहेत. देशावर एखादे नैसर्गिक अथवा मानवी संकट आले की त्याचा फटका कृषी व कृषी उद्योगावर बसतो. ८०: समाज शंतीवर आधारीत असल्यामुळे त्यावर आधारीत गरीब व श्रमीक यांचे जिवनमान फार विस्कळीत होते. त्यांच्या यातना, कष्ट, जगण्यासाठीची धडपड बघेनाशी होते. मानवाच्या

2021

Assistant Professor
Shivaji College, Hingoli.
Hingoli (MS)

अतिहव्यासापोटी, वर्न्स्ववादापोटी, साम्राज्यवादासाठी, जगातील मानवावर वर्न्स्व निर्माण करण्यासाठी अनेक देशात चढाओढ लागलेली दिसते. अशाच वर्न्स्वाच्या हव्यासापोटी चीन देशाने कोविड-१९ हा विषाणू जगात पसरविल्याचे काम केले. यात पूर्ण जग होरपळले जात आहे. देशावर कोणतेही संकट आले की, सरळ परिणाम हा कामकरी, कष्टकरी, नोकरीदार यावर होतो. असेच झाले कोरोनामुळे कारखाने बंद पडले, उद्योग व्यवसाय बंद झाले. शेती व्यवसायाशी निगडित कामे बंद झाली. रोजगारांना रोजगार मिळणे बंद झाले. शेतीचे उत्पादन थांबले. कारखान्यातील उत्पादन थांबले. याचा सरळ परिणाम गरीब, श्रमीक, रोजदार, छोटे, व्यासायिक, गरीब खेळाडू यांच्या आरोग्यावर, जगण्यावर झाला. हाताला काम नाही त्यामुळे आर्थिक अडचणी निर्माण झाल्या. आर्थिक अडचणीमुळे खावचे काय हा प्रश्न निर्माण झाला. जगण्यासाठी पैसा तर लागतो. मग तो मिळवायचा कसा कारण पूर्ण उद्योग बंद झाले. त्यामुळे कामगार, मजुरदार यांना कामावरून कमी केले. जगात हाहाकार माजला, गरीब लोक मैगवैंग झाले. अन्नाच्या शोधात भटकती सुरु झाली. कित्तेक मैल अन्नाविना रस्ता पार करवा लागत होता. पोटात अन्नाचा कण नाही अन्नाच्या शोधात, कामासाठी, चालनेतर अपरिहार्य होते. अशाच परिस्थितीत चालतांना ना आरोग्याची काळजी ना जिवानी पर्वा. अनेकांना आपल्या मुलावाढाना गमवावे लागले. अनेक खेळाडूंना आपल्या खेळाला मुन्हावे लागले. स्वतःही प्राण गमवावे लागले. अशीच एक घटना जालना जिल्ह्यात घडली. गरीब, मजुर काम नसल्यामुळे अन्नाच्या शोधात गावाकडे निघाले. पोटात अन्नाचा कण ही नाही. पण चालणे भाग होते. चालुन-चालुन थकल्यामुळे पुढे चालवेना म्हणून ज्या रस्त्याने जात होते त्या रस्त्यावरून म्हणजे रेल्वे पट्टेवर झोपले. त्यांना काय माहित की, झोपलो तर कायमने झोपावे लागेल. काळाने घाला घातला आणि रेल्वेने रुळावर झोपलेल्या, पोटात अन्नाचा कण नसलेल्या मजुर मजुरांना कायमने निरडुन टाकले. अनेकांचे आयुष्य उध्वस्त झाले. याचा परिणाम मजुरांच्या खेळाडू मुलांच्या खेळावर व आरोग्यावर झाला. असेच अनेक गरीब आरोग्याच्या समस्यांनी ग्रसले, शरीर शक्तीहीन झाले. आजार बळावले पैसा नसल्यामुळे दवाखान्यात जाता आले नाही. दवाखान्यात गेले तर दवाखाने बंद. कित्तेक ठिकाणी पैसे नसल्यामुळे दवाखान्यात घेतले नाही. ही महामारीच अशी आली की यात सर्वात जास्त नुकसान, गरीबाने गरीब खेळाडूने झाले.

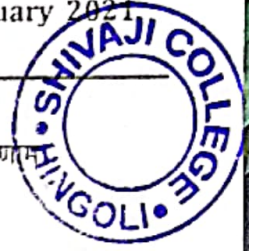
कोरोनामुळे लॉकडाऊन लागले. त्यामुळे शासनाने बाहेर फिरण्यास, खेळण्यास मनाई केली. मैदाने बंद झाली. जे खेळाडू अतीशय मेहनत करून यशा पर्यंत पोहोचले, यश अगदीजवळ आले पण कोरोनामुळे पूर्ण स्पर्धा रद्द झाल्या. मैदाने, जीम बंद झाल्या यामुळे खेळाडूने सराव करणे बंद झाले. त्यांचा परिणाम त्यांच्या आरोग्यावर झाला. लॉकडाऊनमुळे कामे बंद झाली, नोकऱ्या गेल्या त्यामुळे आर्थिक परिस्थिती खालावली. स्थलांतरामुळे समाजातील इतर लोक आश्रय देणायला, तयार नव्हती. काम नाही म्हणुन पैसा नाही, पैसा नाही म्हणुन खायला नाही आणि खायला नसल्यामुळे त्यांचा परिणाम आरोग्यावर आणि आपली कुटुंबे गमावण्यावर झाला. यात गरीब कुटुंबातील खेळाडूने आतापर्यंत केलेल्या मेहनतीवर पाणी फेगवे लागले. याला कारणीभूत राजकारण, अर्थकारण आणि समाजकारण आहे.

उद्दिष्टे

- १) कोरोना महामारीमुळे कोणत्याही कारणाने कुटुंबाच्या झालेल्या नुकसानाचा आढावा घेणे.
- २) कोविड-१९ मुळे गरीब कुटुंबातील खेळाडूने आरोग्य आणि खेळावर झालेल्या परिणामांचा वेध घेणे.

गृहितके

- १) कोविड-१९ मुळे आर्थिक कारणांचा खेळाडूच्या आरोग्यावर झालेला परिणाम.

- २) कोवीड-१९ मुळे सामाजिक कारणांचा खेळाडूंच्या आरोग्यावर झालेला परिणाम.
३) कोवीड-१९ मुळे राजकीय आदेशांचा गरीब कुटुंबातील खेळाडूंच्या आरोग्यावर झालेला परिणाम.

संशोधन पध्दती

अभ्यास माहितीच्या दुय्यम स्रोतावर आधारित आहे. माहिती-वर्तमानपत्रे, लेख आणि वेब सारख्या विषयसैनिय स्रोताकडून गोळा केली गेली आहे.

विषयाचे महत्व

पंचवीस, तीस वर्षांपूर्वी खेड्यातून गरीब शेतकऱ्यांचा शिकलेला मुलगा नोकरीसाठी, पोटाची गळगी भरण्यासाठी, खेळाची आवड म्हणून जहराकडे गेला होता. तेथे त्याने अनेक स्पर्धांना टक्कर देत, वेळ प्रसंगी अर्ध पोटी राहून आपल्या स्वप्नांना साकार करण्यासाठी जिवाचे रान करून सगळ्या करत राहिला. काही जन तर प्राथमिक स्तरावर आणि काही उच्च स्तरावर आपले नशिव, आजमावत होते. काही त्यात यशस्वी होवून अगदी आमताने जगत आहेत. त्यांचाच आदर्श डोळ्यांसमोर ठेवून आपणही आपले प्राण पणाला लावून लढायचे, तर काही जण राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय स्तरावरच्या पदकापर्यंत पोहोचण्यासाठी फक्त एक पाऊल दुर. पण या कोरोना महामारीमुळे जगणेही गमेवाला मुश्कील झाले. हाताला काम नाही. कुटुंबाची जबाबदारी पडलेली. शेती नाही आणि थोडी असली तरी ८ ते १० जनांचे पोट कसे भरणार. खेळून यश प्राप्त करून कुठे पोलिसात, मिलिट्रीत, कंपनीत नोकरी करता येईल यासाठी जिवाचे रान. पण त्यातच कोरोना महामारीने जगाला वेढले. पुर्ण दळणवळण व्यवस्था बंद, व्यापार, उद्योग, कारखाने, छोटें, मोठे व्यवसाय पुर्ण पणे बंद झाले. यामुळे श्रीमंत, उद्योजक, व्यापारी, नोकरीदार यांच्यावर परिणाम झाला. यांचे नुकसान ही झाले आणि होत आहे. पण या कोरोनात खरा कोणी हांगपळला, अतोनात नुकसान झाले, न भरून निघणारी झोज झाली असेल तर ती शेतकरी, ज्यांचे हातावर पोट आहे. करो या मरो अशी परिस्थिती असणारे गरीब कुटुंबातील कामगार, त्यांचे कुटुंब यांचे वेढलेले आहे. घरेच्या घरे उध्वस्त झाले. हाताला काम नाही म्हणून वेकावे वाढली. त्यामुळे कुटुंबाची उपासमार मुरु झाली. सरकार गणन देत होते. पण गणन घ्यायला काई नाही. कारण कामगार वाहेरून आलेला आहे. त्यामुळे कुटुंबाची तरुणांचे, खेळाडूंचे सर्वात जास्त नुकसान झाले. त्यांच्यावर उपासमारीची वेळ आली. उपाशी पोटाचे तत्वज्ञान काही कामाचे नसते. स्पर्धांचे सगळ्या बंद झाले. मैदानावर प्रवेश बंद झाले. बेरोजगारी वाढली मे महिन्यातील तामिळनाडूतील बेरोजगारी प्रमाण ४९.८० आहे. बिहार ४६.६० टक्के, झारखंड ४७.१० टक्के असे प्रमाण वाढत चालले आहे. या महामारीने कीती विदारक चित्र निर्माण केले. हाताला काम नाही म्हणून जवळ पैसे नाही आणि पैसे नाही म्हणून खायला भेटत नाही. अशाच परिस्थितीत काही मजबुर मजुर काम बंद झाले म्हणून जालन्यावरून गावाकडे जाताना औरंगाबाद जवळ पटरीने चालत होते. चालून चालून थकले. ८ मे २०१९ गेजी मकाळी ३ वाजता जवळ अमलेली वाळून गेलेली भाकरी खाली. आणि गरभर चालून थकवा आल्यामुळे वसल्या जागांचे झोपा लागल्या. झोपले ते कायमचे झोपले कारण रेल्वे आली आणि त्यांना चिरडून गेली. यात १६ मजुर जाग्यावर ठार झाले. असे विदारक दृश्य या कोरोनाने केले.

"वॅडमिंटन प्रशिक्षक संजन मिश्रा म्हणतात कोवीड-१९ मुळे खेळ ठप्प झाले. वॅडमिंटन खेळाडूत चिडचिड व निराशा निर्माण झाली. खेळाडूंना समजावतांना प्रशिक्षकापेक्षा काउन्सिलर जास्त झाले असे म्हणतात."१

भारत सरकारला तरुणांना लष्करी सेवेकडे आकर्षित करण्यासाठी विस ऐवजी तीस वर्षांची लष्करी सेवेची संधी देणारा 'टूर ऑफ आर्मी' हा उपक्रम जाहीर करावा लागला. कोरोनामुळे भारतीय तरुणांची शारीरिक

व मानसिक कमजोरी अधोरेखित झाली आहे. अमेरिकेत एप्रिल-मे महिन्यात ३ कोटी ६० लाख नागरिकांना वेगवेगळ्या भन्ता मिळावा म्हणून नोंदणी केली अशी अवस्था जर अमेरिकेची असेल तर भारतातील गरिबांचे काय हाल असतील याचा विचार करणेही अवघड आहे. यात महिला खेळाडूंचे तर अतोनात अवघड झाले अनेक खेळाडू मुलींचे कोरोना काळात लग्न झाले. कारण नेमकेच यशाच्या जवळ अनेक मुली असताना कोविड-१९ मुळे सगळ्या बंद झाले. ट्रेनिंग कॅम्प, वस्तीगृहे, शाळा, कॉलेजेस बंद झाले. त्यामुळे घरी परत यावे लागले. वाढत्या वयामुळे पालकांची चिंता वाढली. कोरोना काळात पालकांची कमी खर्चात लग्न होत असल्यामुळे गरिब कुटुंबातील मुलींचे लग्न लावून दिले. यामुळे महिला खेळाडूंचे अतोनात नुकसान झाले.

या महामारीमुळे राज्य, राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय व ऑलिम्पिक स्तरावर स्पर्धा झाल्या नाहीत. या स्पर्धातून मिळणारे मानधन, बक्षिसे, या स्पर्धांवर आधारित ट्रेनिंग कॅम्प, कोचिंग स्कूल, कोचिंग कॅम्प या स्पर्धांसाठी लागणारे साहित्य तयार करणारे खेळाडू मजुर यांचे इनकम बंद झाले. वेळार झाले. उपासमारीची वेळ आली खेळ न झाल्यामुळे खेळाडूंचे नुकसान आणि यावर आधारित उद्योगांचे, मजुरांचे नुकसान झाले.

निष्कर्ष

कोविड-१९ मुळे जगातील प्रत्येकाचे काही माहीतर काही नुकसान झालेच आहे. कोणाचे आर्थिक तर कोणाची सामाजिक तर कोणाचे औद्योगिक नुकसान झाले. पण गरिब ज्याचे खेळावरून आयुष्य अवलंबून आहे. त्याचे मात्र अतोनात नुकसान झाले. पैसाही गेला, वेळही गेला, वयही गेले, यशही गेले, आणि यात काही जणांचे कुटुंब गेले. महत्त्वाचे गेले. असे प्रचंड आर्थिक, मानसिक, शारीरिक, सामाजिक न भरून निघणारे नुकसान झाले. काही नुकसान भरून काढता येते. पण काही भरून न काढता येणारे नुकसान वय, वेळ, संधी, सोयरी, कुटुंब गेले हे न भरणारे नुकसान या कोविड-१९ मुळे झाले.

संदर्भ

१. दैनिक लोकमत दि. १० मे २०१९
२. एप्रिल २०१९ ते ऑगस्ट २०१९ या काळातील दैनिक लोकमत वर्तमान पत्रातील लेख

T.C.

Assistant Professor
Shivaji College, Hingoli.
Tq. & Dist. Hingoli. (MS.)